Ч. 123. Львів. четвер дня 3. (16.) червня 1904. Річник VIII.

Передплата
на »РУСЛАНА« виносить:

в Австриї:
на цілий рік . . . 20 кор
на пів року . . . 10 кор
на чверть року . . 5 кор
на місяць . . . 1·70 кор

За границею
на цілий рік . . 16 рублів або 36 франків
на пів року . . 8 рублів або 18 франків
Поодиноке число по 10 сот.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Руслановиx псальмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских сьвят о 5½ год. пополудни.

Редакция, адміністрация і експедиция »Руслана« під ч. 1. пл. Домбровского (Хорунщини). Експедиция місцева в Аґенциї Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациї неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по цїні 20 с. від стрічки, а в »Надісланім« 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Політичні заяви сего- і тогобіч Литави.

(X) В Молодій Болеславі (в Чехах) і в Ясберелї (в Угорщинї) відбули ся в неділю політичні збори, на котрих висловлено важні заяви. Чеські проводирі др. Скарда і др. Крамарж заповіли дальшу обструкцию в державній радї, а ґр. Апонї, проголошений своїми противниками, яко мертвий чоловік, розвивав у Ясберелї нову проґраму національну.

Для ческого сойму, котрий ві вторник почав лїтну сесию, се, що говорено в Мол. Болеславі, зовсїм нїчого доброго не віщує. Вправдї при сїй нагодї не доторкувано там зовсїм соймової сесиї, але при сїй звязи, яка є між нїмецкою обструкциєю в Празї а ческою у Віднї, не обійде ся без конечного впливу молодоческих заяв на постанови Нїмців. Арґументи і мотиви виточувані ческими проводирами про їх полїтику в державній радї, є лише повторенєм добре відомих справ і сеї цїни, якої они домагають ся для залишеня обструкциї — се є заведенє ческої мови у внутрішнім урядованю і засновини ческого унїверситету в Моравії.

Цїкавий є осуд, який видав др. Скарда про молодоческу полїтику в останних роках. Др. Скарда голова молодоческого виконуючого комітету, що недавно був якось відсунув ся на бік, а тепер знов обняв провід полїтичний, признає, що молодочехи наробили в полїтицї чимало похибок. В полїтичоо корисних хвилях ставили они великі домаганя, вимагали більше, як їм давали, а наостанку не дістали нїчого. В некорисних полїтичних хвилях стають они раз байдужними, то знов лютими і в своїм роздратованю заподївають більше шкоди, як би се могла нанести їм їх безуспішність. Др. Скарда признав також, що одиноким спасенєм для Чехів є національне порозумінє, але мимо того заявляє ся він за обструкциєю, а др. Крамарж намагає ся пояснити сю суперечність. Він уважає д-ра Кербера головним противником ческих домагань, прихильником абсолютної влади і числить на се, що витривалість Чехів приневолить д-ра Кербера подбати про урухомленє державної ради, бо кріпкий рішучий нарід довше видержить всякий застій, як держава. Він числить отже на сьвіжого духа ческої опозициї і на витривалість та вірує в наконечну побіду.

Нова проґрама, яку викладав ґр. Апонї, не є властиво зовсїм новою, а лише в подробицях розширив її. Головною цїлию для него є розвиток національної угорскої (читай мадярскої) держави, а в звязи з тим домаганє національних реформ на всїх областях адміністрациї. В справі війска ставить ґр. Апонї далекосяглі вимоги. Окрім угорскої збруї і угорских прапорів домагає ся він, щоби угорских офіцирів лише уживано в угорских полках і щоби заведено угорску команду. Своєї особи ґр. Апонї на разї не висуває на перед Єго проґрама має бути підвалиною для нового опозицийного сторонництва, але він сам не хоче кермувати сим сторонництвом. Уконституованє клюбу мало послїдувати в тих днях, а ґр. Апонї не хоче входити до управи клюбу. Боротьбу з правительством має розпочати нове сторонництво вже підчас найблизшої розправи буджетової.

Січова справа.

(*Лист в справі „Січий“ Трильовского*).

В »Зорі« Трильовского (ч. 5 з мая с. р.) написане отсе на самім вступі: Поклик до всїх руских »Соколів«, Читальників і взагалї до всїх щирих руских Патріотів!

Дня 12. мая с. р. був о. Іван Попель з Довгополя на авдиєнциї у намісника галицкого ґрафа Потоцкого. Тодї то відозвав ся ґраф Потоцкий до него: »Ксєнже! закладайцє собє читальнє »Просьвіти«, закладайцє »Соколуф« — тилько нє закладайцє »Січи«!

„Дорогі Братя і Сестри! Вірні Сини і Дочки сьв. Руси! Нехай від нинїшного дня стане нашою сьвятою заповідию народною в кождім, безусловно в кождім рускім селї заложити »Січ«!“

Кінчить ся статейка та отсим:

„Кожде товариство можна легко перемінити на «Січ«. Зіставмо Полякам і їх союзникам Чехам — »Соколів«, а ми Русини закладаймо »Січи«, товариства, що так дорогі нашому серцю.“

Ревеляция о. Попеля — наколи она правдива — є дуже не на часї і цїлком нефортунна. Адже се вода на млин Трильовского!

У мене засновала ся »Січ« якось на двітри недїлї перед тим, як розпочала ся нагінка на всї »Січи« в повітї. З рухом тим я симпатизував і симпатизую досї, отже не то, що не спинював єго, але ще і підпомагав, очивидно не в тій інтенциї, щоби йти п. Трильовскому на руку тай єго акциї підносити. Рух січовий удїлив ся моїм парохиянам від сусїдних Пістиньців і я тїшив ся, коли на засновуючі збори прийшло досить Січовиків з сусїдних місцевостий і тó як-раз таких, де сьвященики москвофіли всїми силами рух січовий поборюють. Най, думаю собі, нарід видить, що не всї »попи« єму ворогами. До двох недїль однакож упало наше товариство, бо, як знаєте, староство розвязало всї »Січи« в повітї. Стаю тепер на роздорожу: з одного боку нагінка гакати польскої гнїває мене і я би як-раз хотїв на злість їй наново товариство воскресити, з другого боку однакож в такій формі, як оно виходить з акциї Трильовского — годї! Що ту робити? Не ходить о те, що деякі Січовики справдї замість бути козаками в правдивім значіню того слова, зачинають переймати ся безглуздими ідеями Трильовского на темат індеферентизму релїґійного, а то й просто атеїзму — бо се треба поборювати иньшим способом, а не поборюванєм самої ідеї січової — але о те, що такий Трильовский по просту розбиває акцию народну і як той лис чигає на те, щоби використати слабу сторону противника. Чи можлива спілка з таким чоловіком, що, як з повисшої статї виходить, дискредитує »Соколів«, а що гірше і читальнї »Просьвіти«?

Удаюсь до Вас, Вп. пане редактор з просьбою, чи не моглибисьте мене поінформувати, якби то після вказівок статї »Руслана« о »сокільских січах« мож товариство завязати? »Січ« розвязана, рекурсу правдоподібно вносити не буде ся, а радше будемо приступати до завязуваня наново товариства, та тут би менї як-раз придало ся уміти надати новому товариству цїху „сокільскої Січи“ і тим способом раз на все відорвати товариство зпід впливу таких Трильовских. Обавлятись справдї треба, що Трильовский богато читальням »Просьвіти« напакостить і длятого велика шкода, що мнимий висказ ґр. Потоцкого до публичної відомости дістав ся.

Іван Рогужиньский,
парох в Шешорах.

(Що-до порушеної нами гадки основуваня »сокільских Січий« ухвалено на послїдних загальних зборах львівского »Сокола«, що товариство на разї не стане займати ся нею, так з огляду на теперішні обставини, як і з сеї причини, що орґанїзованєм і веденєм власних філїй (які тепер переступили вже число 120-ти) сили товариства є сильно забсорбовані, а в лонї власного товариства лекший провід і уникає ся всяких непорозумінь. — *Ред.*).

Допись.

З Камінки струмил.

Наше місто після довголїтного сну починає поволи будитись. Причиною того, що наше місто остало під кождим зглядом громадяньского житя так далеко позаду инших навіть менших місточок, мабудь було се, що у нас було брак руской сьвідомої щирої інтелїґенциї. В минувших двох лїтах прийшло до Камінки, можна сьміло сказати, досить нашої щирої інтелїґенциї, котра таки зараз стала думати про розбудженє житя. І от зараз повстало в нас »Руске Касино«, а далї така институция, як »Руске Товариство задаткове«, котре дуже гарно розвиває ся. Далї осїв в нашому містї емерит. радник д. Кароль Підляшецкий, котрий отворив руску адвокатску канцелярию. І від тепер починає ся у нас живійше житє, доказом чого є основанє недавно філїї славного товариства »Сокола«, котре числить звиш 60 членів.

Молоденьке товариство згуртувало в себе не лиш нашу інтелїґенцию, але і більше число молодого міщаньства, котре з великим одушевленєм згорнулось до товариства. Як звісно, головою товариства вибрано нашого загально поважаного і любленого патріота б. радника Підляшецкого, котрий не жалує нї трудів, нї заходів, щоб молоде товариство чим скорше розвинулось. Бо треба знати, що від тепер наше товариство »Сокіл« стає головним чинником в просьвітно-громадяньскому житю не лиш в зґрупованю коло себе інтелїґенциї, але й міщаньства, котре тут найскорше мож буде осьвідомити.

Першим виступом згаданого товариства є те, що єго члени, а зглядно члени видїлу, постарались о салю для себе, в котрій поставили сцену, справили трохи декораций і дали вже в минувшу недїлю одно аматорске представленє »Мужики аристократи«, народний образець в 2. дїях. Перші і найбільші трудности в тім напрямі вже поборені, а тепер піде все вже легко.

Представленє випало для всїх вдоволяючо. Штука була дуже мізерна і слабенька під кождим зглядом, але що представленє вийшло добре, то се заслуга аматорів. Дуже добре відіграли свої ролї: панночка Стефанїя Паньківна, яко

Маруся; п-ни Катерина і Теофіля Лапки, перша яко Катерина, а друга як Андріїха. З мужеских роль знаменито вивязались п. Мулькевич в ролї капраля Стефанка, М. Чипак в ролї Мартинка і п. Т. Литвин в ролї Осипа халупника.

Годить ся ще згадати, що не мало своїм трудом причинив ся до звеличаня представленя п. Іван Максимович, підготовивши аматорів і музику та хор до сьпівів, котрі випали також добре.

На представленю було публики доволї, але нашого міщаньства і селян з найблизших сїл то таки майже не було видко. Сему причина мабуть та, що цїни місць були трохи за високі... Тому належало б представленє повторити в найблизшу недїлю по зниженій цїнї специяльно для міщаньства і для селян.

Тепер аматорскі представленя будуть відбувати ся у нас частїйше і на слїдуюче буде відітрана комедия Цеглиньского »Соколики«. А наш п. радник Підляшецкий задумує вже в скорім часї зорґанїзувати перший руский фестин з забавою!

Поволи і наше місто стане в ряди других тих, що єго так далеко випередили не в однім, але треба працї, щирої працї одним духом і сполученими силами!

Сокіл.

Поляки а війна.

(Дальше).

Після досить розповсюдненої гадки, Росия — виводить дальше Spectator — побіджена, чи сильно ослаблена, буде зневоленою завести реформи, для тих самих причин, для яких по кримскій війнї 1855. р. наступили: увласненє селян, судова реформа, заведенє земскої самоуправи, міської самоуправи, свободи праси і т. д., а по турецкій війнї 1878. р.: правлїнє Льоріс Мелїкова і указ про заведенє суспільної репрезентациї, підписаний Олександром II в передодню єго смерти, а відтак, під впливом Побєдоносцева і Толстоя, невиконаний. Коли справи підуть сим шляхом, то се буде доказом, що Росия не становить жадної виїмки серед европейских держав. Загальна история вчить, що нїгде і нїколи абсолютистичне правительство не ущуплювало охотно і добровільно своїх прав і не зрікало ся їх на річ народів. Сеї операциї доконували або внутрішні потрясеня, або нещасливі війни. Роки 1830. і 1848. мали переломове значінє для історичного розвою богато европейских народів. Колиб Австрийцї не стали побиті під Садовою, Галичина не мала би нинїшної самоуправи, польскої мови в судї, в школї, в урядї, урядників-Поляків на всїх щеблях адмінїстрацийної драбини...

Але з другої сторони навіть в разї остаточної побіди Росиї — реформи є можливі і правдоподібні. Богато причин складає ся на сю правдоподібність. В Росиї від якогось часу зачало робити ся душно. Не лише в суспільности, не лише між інтелїґенциєю, яка перейшла через 40-лїтну школу провінціональної самоуправи, але і в центральнім правительстві поволи дозрівала сьвідомість, що так дальше, як доселї не може йти, що неможливо з Петербурга, за помочию тілько самої бюрократиї, рядити державою, розкиненою на величезній просторони від Висли аж по береги Тихого океану, що ся держава, розвинувши в горячковім темпі свій промисл і взявши в свої руки социяльну квестию, знатно помножила і скомплїкувала свої завданя та що сих ріжнородних завдань не сповнить вже нинї, особливо по вичерпуючій війнї, коли не зреформує свого державного апарату в новочаснім дусї. Правительство в послїднім десятилїтю помагало собі в сей спосіб, що не вдоволяючи ся єствуючими самоуправними інституциями, втягало до державної роботи, у всїх социяльних і економічних областях, найлїпші сили із суспільности в характері знатоків. Увійшли в звичай найріжнороднїйші комісиї, конференциї, центральні і окружні зїзди, які дїйсно віддали величезну прислугу в загально-державних справах, але виявили ще більше потребу основних і засадничих змін. Бож трудно надїяти ся, щоби безінтересовне співдїланє суспільности, не оперте на виборчій підставі і лише з дорадчим голосом, могло з рівним напруженєм удержати ся довший час як постійний співчинник в державнім житю.

Другим чинником, який дуже сильно може причинити ся до приспішеня внутрішнього перетвореня Росиї, є в сїй хвилї безперечно росийска праса. Ся праса зискала в словах царя, висказаних до депутациї дневникарів в дни 9. марця: »пишіть правду і тілько правду!« підставу до природного, знатного розширеня свободи слова. Неповодженє Росиї тимбільше не позволить на відкладанє дискусиї про внутрішні зміни, і дїйсно нема тижня, щоби котрий з великих росийских дневників не порушив одної з засадничих квестий державного устрою«.

Представивши в такий спосіб можливість і правдоподібність реформ в мирнім розвою Росиї, а під добу по єї евентуальній побідї, як передтим виказав, що по сподїванім всеполяками погромі не доконче мусїли би наступити реформи, вказує автор на сю небезпеку, що хотяй би реформи і прийшли, то вийде з того Полякам дуля, коли они вже заздалегідь виявлять себе непримиримими ворогами всего, що росийске. Тодї вже не тілько росийске правительство, але і росийска суспільність виступить до борби, яка після всеї людскої калькуляциї мусїлаб некорисно скінчити ся для Поляків.

(Конець буде).

Відозва.

Закінченє року шкільного в рускій школї виділовій ім Шевченка наступить дня 9. липня, а в рускій семинариї жіночій, удержуваній Руским Товариством педаґоґічним дня 15. липня с. р. При тій нагоді просить Виділ Руского Товариства педаґоґічного всїх Вп. Родимців, щоби по вакациях як найчисленнїйше вписували свої доньки до одинокої рускої семинариї учительскої жіночої, а через час ферий приготовили їх до вступного іспиту, якого вимагає мінїстерияльне розпорядженє. Кому лежить на серци добро нашого народу, хто зі страхом слїдить поступи, які зробила і робить польонїзация по наших народних школах, хто знає, як у нас всї школи народні рускі з браку сил обсаджуєсь постепенно усякими польскими силами так кваліфікованими як і некваліфікованими, сей зрозуміє величезну вагу і значінє сеї одинокої покищо у нас рускої семинариї. Щоби однак она могла успівати, щоби дїйсно витворила в будучности велике число учительок Русинок, перенятих любовю до свого безталанного народу, треба щоби наша інтелїґентна публика як найсильнїйше поперла сю інституцию — бо яке учительство народне, така і інтелїґенция, яка зі сего народу вийде, така й сьвідомість національна у нашого селяньства. Тому взиваєм всїх Родичів: Записуйте як найчисленнїйше свої доньки до першої рускої семинариї жіночої Руского Товариства педаґоґічного!

Виділ.

Новинки.

— **Календар.** В четвер: руско-кат. Лукіяна; рим.-кат. Франца з Ас. — В пятницю: руско-кат. Митрофана, Софії; рим.-кат. Адольфа.

— **В справі „Січий“** помістило вчера »Дїло« простору »пилипику«, звернену головно против нам, з причини поміщеня листу о. Чубатого. Зазначуєм тут, що тим листом, ми якраз хотїли викликати публичну дискусию, яка-б висьвітила достаточно пекучу справу єствованя »Січий«. Се і стало ся, бо ось опріч нахальної, а несправедливої »пилипики« »Дїла«, ми нинї друкуємо знов лист сьвященика-патріота в справі »Січий«. Відповідь »Дїлови« відкладаємо з недостатку місця, а думаємо, що она причинить ся більше до висьвітленя справи, чим лайка Дїлового Пилипа... з конопель.

— **Вступні іспити** до приготовляючої і I. кляси на шк. р. 1904/5 відбудуть ся в Переми

Др. Андрій Чайковський.

Тайна редакцийна.

(Конець).

Пан редактор стискав їм руки по черзї і повтаряв своє спольщене назвиско... додаючи все: до услуг ваших...

— Ваша місия, пане редакторе — говорив той, що представив ся Ммг...ским — дуже гарна і вибралисьте собі вдячне, хоч трудне поле. Живемо на вульканї, гайдамацка гидра леда хвиля роззявить свою пащеку і глотне нас усїх з нашими ідеалами, традициями і цїлями. Мусимо бути осторожні... і...

— І тепер будьмо осторожні і ходїм де в бічну улицю — обзиває ся пан Ррр...скі, оглядаючись трівожно — нас можуть підслухати. В тім містї від гайдамацтва аж кішить...

— Слушна увага — каже пан Бонча.

Всї беруть редактора під руки і зникають в бічній уличцї...

— Зьвіря, яке загрожує нашому житю, мусимо згубити яким небудь способом, а кождий спосіб добрий, що веде до цїли — неправда-ж?

— А щож робити, коли зьвір заховає ся до своєї ями і лише чатує, коли би на нас скочити? питає Бонча, причім заскалив значучо оком...

— Треба його з нори вивабити, каже п. Ррр-скі.

— Отже так, каже п. Мм-скі. Русини поховали ся до своїх дїр, треба їх спровокувати лайкою і чим можна. Тодї не стане їм терпячки, вискочать з криївки, а ми хап! На наші услуги і війско і жандармерия і всї уряди...

— Я вас, панове, зрозумів, відзиває ся Хомут, і все такої держав ся тактики...

— Ми-ж для того до вас, як до свого звертаємось. Ось ми всї три... зібрали материял на цїлий нумер і хочемо єго в вашім орґанї зужиткувати...

— Не вже-ж? каже розрадований Хомут.

— Чесне слово! каже п. Мм-скі і вдарив ся торжественно в груди — лише одна вимівка...

— Яка? прошу...

— Доховане тайни редакцийної, що ми єсьмо авторами тих кусників...

— О дуже прошу...

— Не для того, пане, щоби ми бояли ся суду, але се для кариєри. Знаєте ми люди в промоциї. Колиб се вийшло на верх, що ми занимаємо ся такою лїтературою, нам би се наші зверхники взяли за зле, що ми такі неосторожні... ще найменче пан Бонча мав би чого бояти ся...

— Алеж панове, будьте спокійні, я вас не зраджу, на то маєте моє слово... каже Хомут подаючи їм по черзї руку... лише давайте, що маєте, я се трохи справлю моїм редакторским пером... прикрою трохи і в друкарню... Знаєте, редактори мають, так сказати-б, свій фасон... чи манєру...

— Алеж пане, запевняємо вас, що нїчого поправляти не треба... ми так допасуємо всьо...

І п. Ммг-скі став порпати за звитком паперу в кішени...

— Але п. редактор не буде тому винен, як самі зрадите ся, запримітив п. Бонча... Стоїте тут, як на показ, говорите явно зі знаним в містї редактором, свого incognito не забезпечилисьте, бо маєте тут знакомих, як я се завважав на стациї, місто піти в кут і полагодити дїло в тайнї...

— Слушна увага, каже п. Ммг-скі і сховав опять папери в кишеню — ходїм онтам на конець города в корчі...

Позакурювали папіроски і пішли.....

Тут опять п. Ммг-скі завагав ся з своїм папером і дививсь в вічи Хомутови....

— Я ще на счот тайни редакцийної...

— Алеж даю слово, що анї не писну.

— Беру вас за слово пане, бо від того зависить моя кариєра...

— Будьте спокійні, каже Хомут і наставив руку по манускрипт.

— Зачнемо від вступного артикулу, каже Ммг-скі і в тій хвили вцїлив Хомута з цїлої сили в пику.

Хомутови скочили іскри перед очима, в ухах задзвенїло, і він почув на лици щось темломокрого, що бігло прямо з носа.

— А тепер »перегляд полїтичний« каже п

шли в рускій ґімназиї дня 16. липня перед фериями, а 1. і 2. вересня по фериях. Початок так в однім як і другім речинци о год. 8. рано.

— **Загальні збори** П. Т. Членів Товариства »Бурса св. Іоана Крестителя в Дрогобичи« відбудуть ся в пятницю 1. липня (н. ст.) с. р. о 6. год. вечером в комнаті руского касина в Дрогобичи з порядком по § 4. устава бурси. Порядок дневний: о 7. год. рано заупокойне Богослуженє за бл. п. членів бурси в церкві св. Тройці; о 6. год. вечером отворенє загальних зборів в комнаті руского касина при пл. св. Тройці; справозданє Виділу з єго діяльности; справдженє рахунків і уділенє виділови абсолюториї; вибір предсїдателя, шістьох членів виділу і трох заступників тихже; рішенє внесень виділу і поодиноких членів; рішенє відкликів так членів як і инших інтересованих осіб від рішень виділу; іменованє членів спомагаючих. — *Виділ.*

— **Виділ Бурси** св. Іоана Крестителя в Дрогобичи оголошує конкурс на 24 місць в бурсї.

— **Пожарний Сокіл в Трибухівцях**, бучацкого повіта засновано на статутах львівского »Сокола«. Статут затвердило вже ц. к. Намісництво.

— **Великий ювилейний концерт** в честь руско-українського композитора Миколи Лисенка устроює товариство »Тернопільский Боян« в неділю дня 19. червня 1904 в сали „Міщаньского Брацтва“ при співучасти пп. О. Мартиновича (баритон), Сеника (тенор), Вахнянина (бас) і орхестри військової 55. п. п. Проґрама: I. 1. Вступне слово. 2. Р. Ваґнер: Марш триюмфальний з опери »Tannhäuser«, орхестра військова 55. п. п. 3. Лисенко-Шевчевко: Кантата в честь Котляревского на хори мужескі, жіночі, мішані, терцет, соля тенорові і баритонові в супроводї орхестри військової і фортепяна: а) Andante, б) Moderato, в) Marziale, г) Adagio, д) Andante Maestoso. 4. Лисенко-Шевченко: Минають днї, сольо баритонове в супроводї фортепяна. II. 5. Лисенко: а) Козаченьку куди йдеш, б) На городї калинонька, хор мішаний з фортеп. 6. Сметана: Фантазия з опери »Prodana nevesta«, орхестра військова 55. п. п. 7. Лисенко: Над Днїпром, сольо басове в супроводї фортеп. 8. Лисенко Шевченко: Бють пороги, кантата на хори мужескі, жіночі і мішані, сольові квартети, соля тенорові, баритонові і басові в супроводї орхестри 55. п. п.: а) Allegro energico, б) Andante, в) Grave sostenuto, г) Maestoso con moto. Цїни місць від 2 К до 30 с. Білети можна набувати в »Народній Торговлї«, а вечером при касї. Початок точно о $8^1/_2$ год. вечерним. — З огляду на цїль концерту як і на велику і добірну проґраму маємо надію, що руска Громада так місцева як рівнож і з окреснести заповнить салю. — *Мидловский*, голова; *Гр. Демчук*, секретар.

— **З Миколаєва над Днїстром** пишуть нам: Дня 9. с. м. переведено в тутешнім податковім урядї шконтр. а по сїм засуспендовано податкового поборця п. Сломку. П. Сломка був звісним киринником і великим противником розбудженя народного духа в Миколаєві. На перекір тамошному »Соколови«, піддержував польску пожарну сторожу і старав ся всїма силами відтягнути людий від »Сокола«. Не дуже то однак єму удавало ся, бо лишив ся лише з самою старшиною, котра і так здаєть ся держала ся єго більше задля почастунків. Однак ті почастунки мусїли п. Сломку добре коштувати, коли в касї найдено недобір понад 7.000 К, не вчисляючи приватних єго довгів. Взагалї Миколаїв повинен бути рад, що позбув ся такого пана, та і тепер буде міг спокійнїйше взяти ся до дальшої працї на народнім поли, не потрібуючи кождої хвилї бояти ся доносів на найневиннїйші справи.

— **В Лїщинї** бобрецкого повіта, побудовано за старанєм тамошного начальника громади I. Оленьского і церковного півця А. Оленьского величавий громадский дім, де буде містити ся також і читальня »Просьвіти«. Таких сел лише більше.

— **З Бібрки.** Іменем членів-основателїв запрошую сим Вп. Родимцїв до участи в перших загальних зборах маючої основати ся філїї Руского товариства педаґоґічного в Бібрцї, котрі то збори відбудуть ся дня 23. червня с. р. о год. $2^1/_2$ пополудни в Бібрцї (льокаль стражницї). Вся руска інтелїґенция Бобреччини зволить памятати о нинїшнім запрошеню. — Того самого дня о год. 1. попол. відбудуть ся також в тім самім льокали дорічні загальні збори філїї тов. »Просьвіта« в Бібрцї. — *о. Я. Сїнгалевич.*

— **Заразливі хороби в Галичинї.** На підставі справоздань ц. к. Староств можна вносити, що заразливі хороби у домашних зьвірят розпаношили ся на добре і в так вже бідній Галичинї. Найбільше лютить ся слабість- пархи (бо аж в 39 повітах) і помір безрог (в 31 повітах). Зараза пискова і ратична панує в 3 повітах (Бережани, Гусятин і Тернопіль), носатина в 4, встеклина в 12, слабість курий в 2 повітах. — Що до пятнистого тифу, то урядовий звіт за час від 31. мая до 6. червня с. р. виказує 61 нових случаїв пятнистого тифу, а то по кілька в повітах: чортківскім, дрогобицкім, городецкім, яворівскім, камінецкім, львівскім, мостискім, ніскім, підгаєцкім, равскім, снятиньскім, старосамбірскім, стрийскім, товмацкім, тернопільскім, турчаньскім, заліщицкім, золочівскім і жовківскім.

— **Дефравдация листаря.** З почтового будинку в Кракові в звичайній порі вийшов онодї грошевий листар Юл. Льовас, в цїли виплати сторонам готівки 3.000 К а в листах грошевих около 7.000 К. Однак в полудне не зголосив ся до т. зв. рапорту. Заряджено сейчас слїдство і віднайдено Льоваса на дорозї до Зьвіринця. На запитанє де подів гроші, відпирав ся спершу, викручуючи ся, що згубив, відтак удало ся з него видобути, що гроші украв і закопав. Гроші віднайдено, а Льоваса увязнено. Недостає лише 40 К котрі стратив Льовас в шинку

— **Рускі робітники в Німеччинї.** Народний Комітет упрашає всїх, головно Всч. Отцїв-парохів, родичів і опікунів, котрим звісні адреси руских робітників в Німеччинї, щоби подали се до відомости Канцеляриї Народного Комітету у Львові, Ринок ч. 10, позаяк удасть ся там руский сьвященик, щоби відвідати наших робітників, заспокоїти їх духовну потребу і переконати ся о їх житю-бутю.

— **Феліциян Строка** концепіст староства в Гусятинї, звісний з недавних подій в Копичинцях, перенесений до Долини. Як дізнаємо ся, посол др. Олесницкий був на місци в Копичинцях, розслїдив справу і про всї події письменно і устно Ексц. ґр. Потоцкого. Маємо надію, що п Строцї відхоче ся на будуче здержувати рускі процесиї.

— **Висадженє величезної скали** Онодї висаджено недалеко Відня в повітре величезну скалу, високу коло 130 метрів, а то щоби одержати камінє під забудованє берегів Дунаю. Ужито до сего 12.000 кґ. динаміту, котрий уложено в вибитім отворі скали, що тягнув ся на 20 метрів в глуб. Отвір сей відтак замуровано На так велику скалю піднято перший раз сю працю в Австриї, тому і не диво, що богато найшло ся цїкавих, які хотїли приглянутись сему невиданому тут єще явищу; звичайно уживано доси в Австриї не динаміту, але чорного пороху, котрий не дїлає так нагально. Електричну батерию, з котрої провадили дроти до динаміту, уставлено в віддаленю 150 метрів від скали. Видцї находили ся на пароходї, що заквнув якор на Дунаю в віддаленю 300 метрів від місця вибуху. На даний знак получено електричні дроти і в сїй хвили почуто сильний гук, а відгомін, що відбивав ся від поблизьких скал, степенував ще більше вражінє. Відтак порушила ся скала в своїх основах, похилила ся наперед і розсаджена на менші і більші кусники, прилягла, по лишаючи над собою хмари диму. За пів години потім прибула на місце вибуху комісия, щоб розслїдити наслїдки. Інжинер сов. Редлїх ствердив, що виломано около 140.000 кубічних метрів скали, з чого мож буде одержати 70.000 кубічних метрів каміня, відповідного до будови.

— **Кроніє женить ся.** З Ст. Люї доносять, що дня 7. липня відбуде ся вінчанє бувшого бурского ґенерала, Кроніого, з одною вдовою в полудневій Африцї. Кроніє числить тепер 70 лїт, а женить ся другий раз.

— **Фалшівники купонів державної ренти.** В сих днях увязнено в Москві кількох фалшівників державної ренти. В підроблюваню і розширюваню тих фальсифікатів брало участь 12 осіб. На чолї всего стояв властитель пиварень Овсєнков. Кілька місяцїв сему втягнули они до спілки властителя лїтоґрафії Немашева і ритовника Коленкова. Продажию купонів проводив сам Овсєнков. На помічників прибрав собі людий найрізнїйших верств, котрі подїлили цїлу Москву на округи; кождий займав ся лише своїм округом. Крім сего зорґанїзував Овсєнков гуртовну продажу купонів в партиях по 1000 штук, при чім кождий купон коштував 50 копійок. У кождого увязненого найдено ще якусь скількість не проданих купонів. Лїтоґрафічні машини закопали фалшівники в Марийскім лїску. Здаєть ся, що число підроблених ними купонів представляє вартість понад 300 тисячів рублїв.

— **Процес в Угнові.** Дня 13. червня, в сам празник, розправа вела ся дальше. Переслухано сьвідка Йосифа Зволиньского, респіцієнта скарбової сторожи. Був він наочним сьвідком цїлих розрухів, тому то і оповідає широко їх перебіг. Однак не пізнає нїкого, а се тому, що яко цїлком новому в Угнові (перенесено єго там заледви на кілька день перед розрухами) всї були єму чужими. Коли товпа напала жида Кляйна, Зволиньский старав ся єї успокоїти, але розшалїла і доведена до розпуки товпа не слухала єго, била вікна дальше, кричучи: Хай пан не боять ся, мордовати і рабовати не будемо, але не маємо де схоронити ся, хай і жиди, котрі нас підпалили, не мають де мешкати. Відтак, окружений товпою, не міг видістати ся з неї і мусїв посунати ся дальше. Коли жандарми хотїли увязнити одну женщину, він бачучи доокола розярений народ, казав жандармам відступити від увязненя. В сей спосіб зупинив майже нехибний пролив крови. Товпа нищила лише все, нїчо не забирала зі собою. На запитанє обор. д-ра Костя Левицкого заявляє, що учасники розрухів робили на него вражінє слїпої розпуки, майже шалу і що все могло тревати найбільше 20 до 30 мінут. В хаосї криків, давали ся чути розпучливі оклики: »Я вже два рази погорів«, »я три рази і не маю тепер де мешкати« і т. п. — По нїм зізнавав сьвідок Ушль, потурбований підчас розрухів. На питанє, де єго ударено, відповідає, що всюди: з переду, з заду. »Один встромив єму цїлий кіл в черево«, инший »розвалив єму сокирою голову«. Однак з лїкарских оглядин показує ся, що Ушль, крім легкого подразненя в потилици і плечах, не дізнав инших ушкоджень. Але Ушль на потвердженє своїх зізнань виймає навіть з під халату окровавлену сорочку і жадає відшкодованя 2500 К. Між иншим твердить, що слабував 8 тижнїв, дарма, що лїкар говорить лише о 18 днях. Инші сьвідки не зізнали нїчо важнїйшого.

— **Польско-американьске війско.** Німецкі часописи, як »Posener Tagblatt«, »Ger. Ztg.« і инші займають ся широко зіставленєм польских сил в Америцї і в яркими красках малюють повні тревоги образи польско-американьскої небезпеки для Німеччини. Виймаємо декотрі числа, котрі кидають бодай в части сьвітло на польский рух в Америцї. Число Поляків в Америцї виносить 2 і пів мілїона; з них 1 і пів мілїона замешкує міста Чікаґо, Detroit, Pittsburg, Millwanke. В міскім заряді здобули они також деяке значінє. Всї Поляки зорґанїзовані в товариства, з котрих 600 має питомий народний характер і »народний союз« з 55,976 членами, кермує цїлим рухом і стоїть в тїсній звязи з народним скарбом в Раперсвіллю. Єго дїлом є військові товариства і Соколи. Військові товариства зорґанїзовані і умундуровані на взір давного польского війска, числять 18.500 людий з 18 капелями. Урядженєм сего займали ся бувші офіцири американьскої армії. В часї війни обовязані члени сих товариств до військової служби яко американьске війско. Уоружені є в шаблї, карабіни і піки Сокільских товариств є 25 з 2400 членами. Товариства сї враз з військовими мають в случаю вибуху польского повстаня відплисти до Европи і утворити польску армию. На поли спільної орґанїзациї Поляки також надзвичайно рухливі; в польских громадах вибирають польских урядників, закладають польскі школи, приймають виключно учителїв-Поляків, учать дїтий лише по польски. Адвокати, лїкарі, сьвященики і преса старають ся о піднесенє і удержанє польского духа. Вплив Поляків в урядничих верствах є великий а навіть найвисші урядники нарікають публично на »гнетенє« Поляків в Европі. Цїлий польско-американьский рух, зорґанїзований на такий сам лад, як у фенїян, може стати ся грізним так для Німеччини як і Анґлїї. — Що-до тої грози, се вже індивідуальна справа — хто хоче, або кому треба, нехай вірить в неї...

— **Дрібні вісти.** Посадником м. Збаража вибрано знова п. Якова Круга, аптикаря. — На погорільцїв м. Турки уділила президия намісництва 2000 К, для погорільцїв знова громади Малиниск 500 К одноразової запомоги. — В Лисиницях, в броварі акцийної спілки броварів відкрито в сих днях котрабанду пива. Іменно бровар виробляв далеко більше пива понад звичайний вимір, з причини чого понесло правительство шкоду. Слїдство ведеть ся. — Дня 9. мая 1905. р. будуть обходити Нїмцї сотї роковини смерти

Ржр-скі, вхопив Хомута за волосне правлїнє і став молоти кулаком в карк...

— А се »новинки« каже Бонча і копнув Хомута в те місце, на якім звичайно сидить ся.

— Ще маю кілька телеґрамів, каже пан Ммг-скі і штовхнув редактора болючо в бік.

— У мене ще є »надіслане« за яке редакция не бере на себе одвічальности, каже Бонча і потягнув Хомута палицею по литках.

— Гвалт! крикнув Хомут і став втїкати.

— Е! пане, так неладно, каже знову Ммг-скі, але вже по руски, обіцялисьте додержати тайни редакцийної і не зраджувати автора... і в тій хвили підставив ногу, а Хомут зарив носом в траву...

— Ще кілька добре платних анонсів і нумер буде повний, каже Ржр-скі і став періщити Хомута палицею півперек. Се усе так скоро наступило одно по другім, що Хомут, як жиє ще так хутко невиготовив нумеру.

Нумер був готовий. Хомут лежав на земли збитий на квасне яблоко, з носа дзюрчала кров і заливала рот...

Коли підніс ся з землї, по авторах і слїду не стало...

Хомут соромив ся вертати між людий. Перелїз поза корчами через плїт і пішов заулками до дому мити ся...

Сколе, 4. VI. 1904.

Шіллера. Завязав ся комітет в цїли вельми величавого відсьвяткованя сеї хвилї.

— **З зелїзниць.** З днем отвореня руху на льокальній зелїзници Новий Торг-Сухагора увійде в житє додаток III. до тарифи ч. II, зшиток 2, для перевозу осіб, пакунків, експресових посилок і псів.

— Уже вийшли: **„Проповіди на сьвята і недїлї цїлого року,** написав о. Петро Білиньский, парох в Зарваницї. Часть II«. Можна дістати по цїнї 3 корони у автора, почта Вишнївчик, в книгарнї Ставропигійского Інститута у Львові, в книгарнї п. Яблоньского в Тернополи і в книгарнї п. Добошиньского в Станиславові. (2—5)

Телеґрами

з дня 15. червня.

Будапешт. Вчера пополудни радила угорска квотова депутация. Відчитано ухвалу австрийскої депутациї, котра згоджує ся на 4 точки, усталені угорскою депутациєю. По довшій дискусиї заявлено, що між обома депутациями прийшло до угоди, однак угорска депутация піддержує в цїлій повнї своє становище, яке висказила при першій ухвалї, хотя відступає від всякої дальшої полєміки. О сїм має президент повідомити австрийску депутацию.

Будапешт. В дальшім ходї дискусиї над буджетовою провізориєю в угорскім соймі, п. Маґуай, зі сторонництва Кошута, закинув мінїстрови скарбу Люкачови, що він при надаваню трафік руководить ся протекциєю.

Будапешт. В Каменици (в Славонії) помер звісний сербский поет Йован Йованович, що уживав псевдонїму »Жмай« (по нашому змия).

Петербург. Дня 12. с. м. прибуло до Лїояну двох росийских офіцирів з Порт-Артура, котрі могли підступом передерти ся через кордон японьских війск. Оповідають они, що вправдї Японцї окружили сильним перстенем твердиню, але Перт-Артур має подостатком живности і взагалї як до сеї пори, веде ся там Росиянам цїлком добре.

Льондон. Коло Вафанкон біля Саімаці розпочала ся спершу борба на карабіни між неприятельскими передними сторожами. З сего вивязала ся відтак на добре борба здовж цїлої лїнії війск від Мукдену. Японцї мусїли уступити.

Надіслане.

ОКУЛІСТ

Др. ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ

ординує

при ул. Личаківскій ч. 19 А від 11—12 і від 4—5.

Їдьте лишень на Гамбурґ!

пишуть своїм кревним і знакомим тії, котрі вже раз дорогу тую перебули.

Кораблї нашого товариства осягнули під зглядом скористи і безпеченьства сьвітову славу. Подорож від границї пруской до Гамбурґа треває лиш 20 годин і коштує 9 злр. 80 кр., єсли подорож тую підняло ся після наших вказівок. **До Канади висилаємо наших пасажерів осібними пароходами**, котрі їдуть просто до Канади, і не треба нїгде пересїдати! **Подорож до Канади і Америки є на Гамбурґ найкоротша і найдешевша.**

Жадайте наших проспектів і цїнників їзди, котрі пересилаємо безплатно.

Руска кореспонденция! Рускі урядники!

Фальк & Co.

Hamburg, Americahaus

87 (24-?) Raboisen u. Ferdinandstrasse

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

Банку Гіпотечного

2 купує і продає

всякі

папери цїнні

і МОНЕТИ

по найдешевшім курсї деннім не числячи нїякої провізиї.

ТОВАРИСТВО взаїмного КРЕДИТУ

„Днїстер"

стоваришенє зареєстроване в обмеженою порукою у Львові, ринок ч. 10, дім „Просьвіти".

ЧЛЕНАМИ ТОВАРИСТВА можуть бути тільки **обезпечені тревало** в „Днїстрі" від огню. Членьский удїл 50 К можна зложити в ратах; вписове 2 К.

ЧЛЕНИ ТОВАРИСТВА можуть затягати **ПОЗИЧКИ** на 6½% за предложенєм відповідної гіпотеки або поруки; сплату більших позичок розкладає ся на 10 лїт.

ПРИ ПАРЦЕЛЯЦИЯХ і иншім купнї землї нехай купуючі звертають ся за **позичками до „ДНЇСТРА".**

ВКЛАДКИ ЩАДНИЧІ приймає Товариство на 4%.

З ЧИСТОГО ЗИСКУ дістають члени **дивіденду** від удїлів а часть зиску призначує ся **на добродійні цїли**; дотепер удїлено на церкви, бурси, школи і т. и. **18.385 К.**

Стан 31. мая 1904:

Вкладки	1,698.746 К
Удїли	115.947 К
Фонди резервові	23.522 К
Позички	1,403.472 К
Цїнні папери, льок. в банках і на рах. біжучий	506.994 К

Розклад поїздів зелїзничих обовязуючий від 1. мая 1904.

(Приїзд і відїзд поданий після середно-европейского часу).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець)	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець)
6·00	з Кракова, Берлина, Відня, Праги, Хирова	6·20	до Іцкан, Яс, Букарешту, Жидачева, Потутор, Керезмезе, Чорткова (від 1/7—31/8), Сучави
6·10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Делятина (чер. Коломию 1/5—30/9 вкл. в нед. і сьвята), Керезмезе (1/5—30/9 вкл.)	6·30	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Гусятина, Чорткова
6·46	з Рави рускої, Сокаля	6·45	до Лавочного, Пешту, Дрогобича, Борислава
7·40	з Підволочиск, Одеси, Київа, Бродів	6·50	до Яворова
7·45	з Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша	8·25	посп. до Кракова, Відня, Берлина, Праги, Любачева, Самбора, Закопаного
8·00	з Самбора, Хирова		
8·10	з Станиславова, Жидачева, Потутор	8·35	до Кракова, Відня, Праги, Ясла, Осьвенцїма
8·20	з Яворова	9·10	до Лавочного, Хирова, Калуша, Ходорова
8·55	з Кракова, Відня, Берлина, Варшави, Праги, Закопаного через Краків, Мезеляборча, Пешту	9·25	до Самбора, Хирова
		9·30	до Белзця, Сокаля, Любачева
10·02	з Стрия, Борислава	10·35	до Тернополя, Потутор
10·20	з Ряшева, Любачева	10·45	до Черновець, Делятина, Заліщик, Новоселиці
11·25	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	1·55	посп. до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятина
1·10	з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава		
1·30	посп. з Кракова, Берлина, Відня, Праги, Н. Санча, Риманова, Івонича, Сянока, Хирова	2·45	посп. Іцкан, Яс, Букарешту, Потутор, Калуша, Жидачева, Чорткова, Вижниці, Керезмезе
1·40	посп. з Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик, Кіцманя, Новоселиці (через Жучку, Вижниці	2·55	посп. до Кракова, Відня, Берлина, Праги, Закопаного
2·30	посп. з Підволочиск, Одеси, Київа, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Козови	3·05	до Стрия, Хирова, Борислава, Тухлї від 15/6—30/9 вкл.), Сколього (1/5—30/9 вкл.), Ходорова, Калуша
4·35	з Стрия, Хирова, Тухлї (15/6—30/9), Сколього (1/5—30/9)	3·30	до Ряшева, Любачева, Хирова.
4·45	з Яворова	3·40	до Самбора, Хирова
5·30	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Грималова, Потутор, Заліщик, Гусятина, Іваня пустого, Скали, Копичинців	5·48	до Яворова
		5·55	до Коломиї, Жидачева
5·40	з Кракова, Берлина, Відня, Праги, Осьвенцїма	6·20	до Кракова, Відня, Берлина, Варшави, Праги, Карльсбаду, Хирова, Пешту, Н. Санча,
5·50	з Іцкан, Жидачова, Новоселиці і Сучави		
		6·40	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
6·00	з Белзця, Сокаля, Любачева, Рави рускої	7·05	до Рави рускої, Сокаля
8·40	посп. з Кракова, Відня, Берлина, Праги, Івонича	9·00	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів
9·10	з Іцкан, Букарешту, Чорткова, Потутор, Жидачева (1/5—30/9) Гусятина, Керезмезе, Калуша.	10·05	до Перемишля (1/5—30/9 вкл.), Хирова, Н. Загіря
		10·42	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
9·50	з Кракова, Відня, Берлина, Вроцлава, Варшави, Праги, Осьвенцїма, Хирова	10·55	до Кракова Відня, Вроцлава, Праги
10·00	з Самбора, Хирова, Сянока, Ясла	11·00	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Грималова, Іваня пуст., Скали, Гусятина, Потутор
10·20	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Скали, Іваня пустого, Гусятина	11·05	до Стрия
		12·45	посп. до Кракова, Відня, Берлина, Варшави, Праги, Закопаного, Н. Санча
10·40	з Лавочного, Пешту, Хирова, Калуша, Борислава,	2·51	посп. до Іцкан, Яс, Букарешту, Чорткова, Керезмезе (від 1/5—30/9), Сучави, Кіцманя
12·20	посп. з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Заліщик		
2·31	посп. з Кракова, Берлина, Варшави, Відня, Праги		
3·25	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	4·10	до Кракова, Відня, Вроцлава, Берлина, Праги, Пешту, Самбора, Сянока, Осьвенцїма
	на дворець „Підзамче"		**з двірця „Підзамче"**
7·20	з Підволочиск, Одеси, Київа і Бродів		
2·15	посп. з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Чорткова	6·43	до Підволочиск, Бродів, Київа, Одеси, Копичинець, Гусятина, Чорткова
5·06	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Потутор, Іваня пустого, Скали, Гусятина, Бродів, Грималова	10·52	до Тернополя, Потутор
		2·09	посп. Підволочиск, Бродів, Київа, Одеси, Копичинець, Гусятина, Грималова, Скали, Іваня пуст.
10·02	з Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Іваня пустого, Скали, Гусятина	9·21	до Підволочиск, Київа, Одеси, Бродів
3·04	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	11·24	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Заліщик, Іваня пустого, Скали, Гусятина, Грималова.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Приходять на головний дворець:

з Брухович 6·46, 8·05 рано, 12·39, 3·00 і 4·30 пополудни, 6·00, 8·04 і 9·12 вечером, (від 8/5 до 11/9 вкл.)

з Янова 8·20 рано, 1·16, 4·45 попол., 9·25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.), 10·10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в недїлї і сьвята).

зі Ширця 9·35 вечер. (1/6 до 11/9 вкл. в недїлї і сьвята).

з Любіня вел. 11·35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що недїлї і сьвята).

Відходять з головного двірця:

до Брухович 7·10 рано, 9·30 і 11·45 передполудн., 1.05, 3·35 і 5·05 попол., 7·05 і 8·17 веч. від 8/5 до 11/9 вкл.)

до Жовкви 11·10 вечером (що недїлї).

до Янова 6·50 рано, 9·15 передпол., (від 1/5 до 30/9 вкл.) 1·35 попол. (від 15/5 до 31/8 в недїлї і сьвята), 3·18 попол. (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5·48 пополудни.

до Щирця 1·45 попол. (від 1/6 до 11/9 вкл. в недїлї і сьвята).

до Любіня вел. 2·15 попол. (15/5 до 11/9 вкл. в нед. і сьвят.)

ЗАМІТКА: Час середно-европейский ріжнить ся від часу львівского о 36 мінут, а іменно 12 год. часу середно-европейского = 12. год. 36 мін. часу львівского. — Нічні години від 6. вечер до 5·59 рано обведено рамками. — В місті продає білети звичайні аґенция часописий Й. Ст. Соколовского пасаж Гавсмана 9, від 7. рано до 8. вечером. — Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5.) удїляє пояснень в справах зелїзничих, продає білети всякого рода і розклади їзди, в годинах урядових від 8. рано до 3. пополудни, а в недїлї і сьвята від 9. рано до 12. в полудне.

Видає і відповідає за редакцию **Лев Лопатиньский.** З друкарнї В. А. Шийковского.